

DIRECTIVA 2009/54/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 18 iunie 2009****privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale****(Reformare)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

care trebuie îndeplinite și la condițiile în care denumiri specifice trebuie utilizate pentru anumite ape minerale.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

- (5) Scopurile de bază ale oricăror reglementări privind apele minerale naturale ar fi protejarea sănătății consumatorilor, prevenirea inducerii în eroare a consumatorilor și asigurarea unei comercializări corecte.

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

- (6) Până la încheierea de acorduri privind recunoașterea reciprocă a apelor minerale naturale între Comunitate și țările terțe, trebuie stabilite condițiile în care, până la punerea în aplicare a acordurilor amintite, poate fi permisă intrarea în Comunitate, ca ape minerale naturale, a produselor similare importate din țările terțe.

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 80/777/CEE a Consiliului din 15 iulie 1980 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale ⁽³⁾ a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori ⁽⁴⁾. Deoarece urmează să fie aduse noi modificări, aceasta ar trebui reformată din motive de claritate.

- (7) Trebuie să se asigure că apele minerale naturale păstrează la momentul comercializării acele caracteristici care le-au permis să fie recunoscute ca atare. Recipientele utilizate la ambalarea acestora ar trebui să aibă, prin urmare, sisteme de închidere corespunzătoare.

- (2) Legislațiile statelor membre definesc apele minerale naturale. Aceste legislații stabilesc condițiile în care apele minerale naturale sunt recunoscute ca atare și determină condițiile de exploatare a surselor. Acestea prevăd, în plus, norme speciale pentru comercializarea apelor respective.

- (8) Cu privire la etichetare, apele minerale naturale sunt supuse normelor generale stabilite prin Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora ⁽⁵⁾. Prezenta directivă se poate, prin urmare, limita la stabilirea de completări și derogări necesare de la respectivele norme generale.

- (3) Diferențele dintre aceste legislații împiedică libera circulație a apelor minerale naturale, creând situații de concurență neloială și afectând, prin urmare, în mod direct, funcționarea pieței interne.

- (9) Includerea declarării compoziției analitice a apei minerale naturale ar trebui să fie obligatorie în scopul asigurării informării consumatorilor.

- (4) În acest caz special, eliminarea acestor bariere poate fi realizată atât prin instituirea obligației, pentru fiecare stat membru, de a permite comercializarea pe teritoriul său a apelor minerale naturale recunoscute ca atare de fiecare din celelalte state membre, cât și prin stabilirea de norme comune cu privire, în special, la cerințele microbiologice

- (10) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei Directive ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ JO C 162, 25.6.2008, p. 87.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 23 septembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 28 mai 2009.

⁽³⁾ JO L 229, 30.8.1980, p. 1.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa IV, partea A.

⁽⁵⁾ JO L 109, 6.5.2000, p. 29.

⁽⁶⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (11) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să adopte limite privind concentrațiile elementelor componente ale apelor minerale naturale, precum și orice dispoziții necesare referitoare la indicarea pe etichete a nivelurilor ridicate ale anumitor elemente componente, condițiile de utilizare a aerului îmbogățit cu ozon pentru tratarea apelor minerale naturale, informațiile privind tratamentele apelor minerale naturale, metodele de analiză pentru determinarea absenței contaminării și procedurile de prelevare a probelor și metodele de analiză necesare pentru verificarea caracteristicilor microbiologice ale apelor minerale naturale. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive, printre altele prin completarea acesteia, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (12) Atunci când, din motive imperative de urgență, termenele care se aplică în mod normal în cadrul procedurii de reglementare cu control nu pot fi respectate, Comisia ar trebui să poată aplica procedura de urgență prevăzută la articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE pentru adoptarea modificărilor prezentei directive, necesare pentru a asigura protecția sănătății publice.
- (13) Noile elemente introduse în prezenta directivă se referă numai la procedurile comitetelor. Prin urmare, acestea nu trebuie să fie transpuse de către statele membre.
- (14) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa IV, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

- (1) Prezenta directivă se referă la apele extrase de pe teritoriul unui stat membru și recunoscute de autoritatea competentă a statului membru respectiv ca ape minerale naturale care respectă prevederile anexei I, partea I.
- (2) Prezenta directivă se referă, de asemenea, la apele extrase de pe teritoriul unei țări terțe, importate în Comunitate și recunoscute ca ape minerale naturale de autoritatea competentă a unui stat membru.

Apele menționate la primul paragraf pot fi recunoscute ca atare numai în cazul în care autoritatea competentă din țara de extracție a certificat faptul că acestea îndeplinesc dispozițiile anexei I partea I și că se efectuează controale regulate privind aplicarea prevederilor punctului 2 din anexa II.

Durata de valabilitate a certificării prevăzute la al doilea paragraf nu poate depăși o perioadă de cinci ani. Nu este necesară repetarea procedurii de recunoaștere prevăzute la primul paragraf, în cazul în care certificarea este reînnoită înainte de sfârșitul perioadei amintite.

(3) Prezenta directivă nu se aplică:

(a) apelor care sunt produse medicinale în sensul Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman ⁽¹⁾,

(b) apelor minerale naturale utilizate ca sursă în scopuri curative în stațiunile termale sau hidrominerale.

(4) Motivele pentru acordarea recunoașterii menționate la alineatele (1) și (2) se declară în formă corespunzătoare de către autoritatea competentă din statul membru și fac obiectul unei publicări oficiale.

(5) Comisia este informată de statele membre cu privire la cazurile în care recunoașterea menționată la alineatele (1) și (2) a fost acordată sau retrasă. Lista apelor minerale recunoscute ca atare se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 2

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că numai apele menționate la articolul 1 care respectă prevederile prezentei directive pot fi comercializate ca ape minerale naturale.

Articolul 3

Sursele de ape minerale naturale pot fi exploatate, iar apele acestora pot fi îmbuteliate numai în conformitate cu anexa II.

Articolul 4

(1) Apa minerală naturală, așa cum se prezintă la sursă, nu poate fi supusă nici unui alt tratament în afară de:

(a) separarea elementelor instabile, cum ar fi compușii de fier și sulf, prin filtrare sau decantare, precedată eventual de oxigenare, în măsura în care acest tratament nu alterează compoziția apei în ceea ce privește constituenții caracteristici care îi conferă proprietățile;

⁽¹⁾ JO L 311, 28.11.2001, p. 67.

(b) separarea compușilor din fier, mangan, sulf și arsen din anumite ape minerale naturale prin tratamentul cu aer îmbogățit cu ozon în măsura în care acest tratament nu afectează compoziția apei în ceea ce privește constituenții caracteristici care îi conferă proprietățile și cu condiția ca:

(i) tratamentul să respecte condițiile de utilizare care urmează să fie stabilite de către Comisie, după consultarea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară instituită prin Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽¹⁾;

(ii) tratamentul să fie notificat autorităților competente și să facă obiectul unui control specific din partea acestora;

(c) separarea constituenților indezirabili, alții decât cei menționați la literele (a) sau (b), în măsura în care acest tratament nu modifică compoziția apei în ceea ce privește constituenții caracteristici care îi conferă proprietățile, și cu condiția ca:

(i) tratamentul să respecte condițiile de utilizare care urmează să fie stabilite de către Comisie, după consultarea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară;

(ii) tratamentul să fie notificat autorităților competente și să facă obiectul unui control specific din partea acestora;

(d) eliminarea totală sau parțială a bioxidului de carbon liber prin procedee exclusiv fizice.

Măsurile menționate la litera (b) punctul (i) și la litera (c) punctul (i), destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive, prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (2).

Dispozițiile primului paragraf nu reprezintă un obstacol pentru utilizarea apelor minerale naturale și a apelor de izvor în fabricarea băuturilor răcoritoare.

(2) Apa minerală naturală, așa cum se prezintă la sursă, nu poate fi supusă niciunui adaos în afară de încorporarea sau reîncorporarea dioxidului de carbon în condițiile prevăzute la anexa I secțiunea III.

(3) Se interzice orice tratament de dezinfectare prin indiferent ce mijloace și, sub rezerva alineatului (2), adaosul de elemente bacteriostatice sau oricare alt tratament care ar putea schimba numărul de colonii viabile apei minerale naturale.

Articolul 5

(1) Numărul total de colonii revitalizezate dintr-o apă minerală naturală la sursă trebuie să corespundă numărului normal de colonii viabile și să furnizeze dovezi suficiente privind protecția eficientă a sursei împotriva contaminărilor de orice fel. Acest număr total de colonii se determină în conformitate cu condițiile enunțate la punctul 1.3.3 din anexa I secțiunea II.

După îmbuteliere, numărul total de colonii la sursă nu poate depăși 100 pe mililitru la o temperatură de 20-22 °C în 72 de ore pe agar-agar sau pe un amestec agar – gelatină și 20 pe mililitru la 37 °C în 24 de ore pe agar-agar. Numărul total de colonii se măsoară într-un interval de 12 ore de la îmbuteliere, apa fiind păstrată la 4 °C ± 1 °C pe durata celor 12 ore.

La sursă, aceste valori nu trebuie, în mod normal, să depășească 20 pe mililitru la o temperatură de 20-22 °C în 72 de ore și, respectiv, 5 pe mililitru la 37 °C în 24 de ore, cu mențiunea că acestea trebuie considerate cifre de referință și nu concentrații maxime permise.

(2) La sursă și în timpul comercializării sale, o apă minerală naturală nu conține următoarele:

(a) paraziți și micro-organisme patogene;

(b) *Escherichia coli* și alte bacterii coliforme și streptococi fecali în orice probă de 250 ml examinată;

(c) bacterii anaerobe sporulate sulfitreductoare în orice probă de 50 ml examinată;

(d) *Pseudomonas aeruginosa* în orice probă de 250 ml examinată.

(3) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2) și condițiilor de exploatare stabilite la anexa II, în stadiul de comercializare:

(a) numărul total de colonii revitalizezate dintr-o apă minerală naturală poate fi doar acela care rezultă din creșterea normală a conținutului de bacterii pe care l-a avut la sursă;

(b) apa minerală naturală nu poate conține niciun fel de modificări organoleptice.

Articolul 6

Toate recipientele utilizate la ambalarea apelor minerale naturale trebuie prevăzute cu sisteme de închidere, proiectate pentru a evita orice posibilitate de alterare sau contaminare.

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

Articolul 7

(1) Denumirea comercială a apelor minerale naturale este „apă minerală naturală” sau, în cazul unei ape minerale naturale carbogazoase în conformitate cu definiția din anexa I secțiunea II, după caz, „apă minerală naturală, natural carbogazoasă”, „apă minerală naturală îmbogățită cu dioxid de carbon de la sursă” sau „apă minerală naturală carbogazificată”.

Denumirea comercială a apelor minerale naturale care au fost supuse oricăror metode de tratare menționate la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (d) se completează, după caz, cu indicațiile „decarbogazificată integral” sau „decarbogazificată parțial”.

(2) Etichetele apelor minerale naturale furnizează, de asemenea, următoarele informații obligatorii:

- (a) menționarea compoziției analitice, precizând constituenții caracteristici;
- (b) locul în care este exploatată sursa și numele acesteia;
- (c) indicarea eventualelor tratamente menționate la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf literele (b) și (c).
- (3) În absența unor dispoziții comunitare privind indicarea oricăror tratamente de genul celor prevăzute la alineatul (2) litera (c), statele membre pot menține dispozițiile de drept intern.

Articolul 8

(1) Denumirea localității, cătunului sau a locului pot apărea în formularea din denumirea comercială, cu condiția ca aceasta să se refere la o apă minerală naturală al cărei izvor este exploatat la locul indicat de acea denumire și ca aceasta să nu inducă în eroare privind locul de exploatare a sursei.

(2) Se interzice comercializarea apelor minerale naturale de la una și aceeași sursă sub mai multe denumiri comerciale.

(3) În cazul în care etichetele sau inscripționările de pe recipiente în care sunt oferite spre vânzare apele minerale naturale includ o denumire comercială diferită de numele sursei sau al locului său de exploatare, numele locului respectiv de exploatare sau numele sursei vor fi indicate în caractere de cel puțin o dată și jumătate înălțimea și lățimea celui mai mare dintre caracterele utilizate în respectiva denumire comercială.

Primul paragraf se aplică *mutatis mutandis* și în același spirit în ceea ce privește importanța atribuită numelui sursei sau locului

de exploatare a acesteia, privind denumirea comercială pentru apele minerale naturale utilizată în publicitate, indiferent sub ce formă.

Articolul 9

(1) Se interzice, atât pe ambalaje și etichete, cât și în publicitatea de orice tip, utilizarea de mențiuni, denumiri, mărci de fabricație sau comerciale, ilustrații sau alte indicații, simbolice sau nu, care:

- (a) în cazul unei ape minerale naturale, sugerează o caracteristică pe care apa nu o posedă, în special privind originea sa, data autorizării de exploatare a acesteia, rezultatele analizelor sau orice trimiteri similare la garanții de autenticitate;
- (b) în cazul apei potabile ambalate în recipiente care nu îndeplinesc prevederile din anexa I secțiunea I, pot duce la confundarea cu o apă minerală naturală, așa cum este în special mențiunea „apă minerală”.

(2) Se interzic toate indicațiile care atribuie unei ape minerale naturale proprietăți referitoare la prevenirea, tratarea sau vindecarea unei boli umane.

Cu toate acestea, indicațiile menționate în anexa III sunt autorizate în cazul în care întrunesc criteriile relevante stabilite în respectiva anexă sau, în absența acestora, criteriile stabilite în dreptul intern și cu condiția de a fi fost elaborate în baza analizelor fizico-chimice și, după caz, examenelor farmacologice, fiziologice și clinice realizate în conformitate cu metode științifice recunoscute, în conformitate cu anexa I secțiunea I punctul 2.

Statele membre pot autoriza indicațiile „stimulează digestia”, „poate facilita funcțiile hepato-biliare” sau indicații similare. Acestea pot autoriza, de asemenea, includerea altor indicații, cu condiția ca acestea să nu contravină principiilor prevăzute la primul paragraf și să fie compatibile cu cele prevăzute la al doilea paragraf.

(3) Statele membre pot adopta norme speciale privind mențiunile atât de pe ambalaje sau pe etichete, cât și din publicitate, referitoare la caracterul adecvat al utilizării apelor minerale naturale la alimentarea sugarilor. Prevederile de acest tip pot viza, de asemenea, proprietățile apei care determină utilizarea respectivelor mențiuni.

Statele membre care intenționează să adopte astfel de măsuri informează în avans celelalte state membre și Comisia cu privire la acestea.

(4) Termenul „apă de izvor” este rezervat pentru apa destinată consumului uman în starea sa naturală și îmbuteliată la sursă, care:

- (a) respectă condițiile de exploatare prevăzute la anexa II punctele 2 și 3, care se aplică în totalitate apelor de izvor;
- (b) respectă cerințele microbiologice prevăzute la articolul 5;
- (c) respectă cerințele privind etichetarea prevăzute la articolul 7 alineatul (2) literele (b) și (c) și la articolul 8;
- (d) nu a suferit niciun alt tratament în afară de cele menționate la articolul 4. Alte tratamente pot fi autorizate de către Comisie.

Măsurile menționate la litera (d), destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (2).

În plus, apele de izvor trebuie să respecte dispozițiile Directivei 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman ⁽¹⁾.

(5) În absența dispozițiilor comunitare privind tratamentul apelor de izvor prevăzute la alineatul (4) primul paragraf litera (d), statele membre pot menține dispozițiile de drept intern privind tratamentele.

Articolul 10

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că nu este împiedicată comercializarea apelor minerale naturale care respectă definițiile și normele stabilite de prezenta directivă prin aplicarea dispozițiilor de drept intern nearmonizate privind proprietățile, compoziția, condițiile de exploatare, ambalarea, etichetarea sau publicitatea apelor minerale naturale sau a alimentelor, în general.

Articolul 11

(1) În cazul în care un stat membru prezintă motive pentru a considera că apa minerală naturală nu respectă dispozițiile prezentei directive sau că pune în pericol sănătatea publică, deși circulă liber în unul sau mai multe state membre, statul membru în cauză poate suspenda sau restricționa temporar comercializarea aceluși produs pe teritoriul său. Acesta informează de îndată Comisia și celelalte state membre cu

privire la decizia sa, precum și la motivele care l-au determinat să ia o astfel de decizie.

(2) La cererea oricărui stat membru sau a Comisiei, statul membru care a recunoscut un tip de apă furnizează toate informațiile necesare cu privire la recunoașterea apei respective, împreună cu rezultatele controalelor periodice.

(3) Comisia examinează cât de curând posibil, în cadrul Comitetului permanent menționat la articolul 14 alineatul (1), justificările prezentate de statul membru menționat la alineatul (1) și își dă avizul asupra acestora și ia măsurile corespunzătoare.

(4) În cazul în care Comisia consideră că sunt necesare modificări la prezenta directivă în scopul asigurării protecției sănătății publice, adoptă aceste modificări.

Măsurile respective, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (2). Din motive imperative de urgență, Comisia poate să utilizeze procedura de urgență menționată la articolul 14 alineatul (3).

Statul membru care a adoptat măsuri de protecție le poate menține, în această situație, până la adoptarea modificărilor.

Articolul 12

Următoarele măsuri sunt adoptate de către Comisie:

- (a) limitele pentru concentrațiile elementelor componente ale apelor minerale naturale;
- (b) orice dispoziții necesare pentru indicarea pe etichete a nivelurilor ridicate ale anumitor constituenți;
- (c) condițiile de utilizare a aerului îmbogățit cu ozon menționate la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (b);
- (d) informațiile privind tratamentele menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (c);
- (e) metodele de analiză, inclusiv limitele de detecție, pentru controlarea absenței contaminării apelor minerale naturale;

⁽¹⁾ JO L 330, 5.12.1998, p. 32.

- (f) procedurile de prelevare a probelor și metodele de analiză necesare pentru verificarea caracteristicilor microbiologice ale apelor minerale naturale.

Măsurile respective, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (2).

Articolul 13

Orice decizie care ar putea avea vreun efect asupra sănătății publice se adoptă de către Comisie după consultarea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară.

Articolul 14

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, înființat în temeiul articolului 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1) - (4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1), (2), (4), și (6), precum și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 15

Prezenta directivă nu se aplică apelor minerale naturale destinate exportului către țări terțe.

Articolul 16

Directiva 80/777/CEE astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa IV partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa IV, partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

Articolul 17

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 18

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 18 iunie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
Ș. FÜLE

ANEXA I

I. DEFINIȚIE

1. „Apa minerală naturală” este apa pură din punct de vedere microbiologic, în sensul articolului 5, care își are originea într-o pânză freatică sau într-un zăcământ acvifer subteran și care provine dintr-o sursă exploatată prin una sau mai multe emergențe naturale sau foraje.

Apa minerală naturală poate fi distinsă clar de apa de băut obișnuită prin următoarele:

(a) prin natura sa, caracterizată prin componenții săi minerali, oligoelemente sau alți constituenți și, după caz, prin anumite efecte;

(b) prin puritatea sa originală,

ambele caracteristici fiind menținute intacte datorită originii subterane a apei de acest tip, care a fost protejată împotriva tuturor riscurilor de poluare.

2. Caracteristicile menționate la punctul 1, care pot conferi apei minerale naturale proprietăți favorabile pentru sănătate, trebuie să fi fost evaluate:

(a) din următoarele puncte de vedere:

(i) geologic și hidrologic;

(ii) fizic, chimic și fizico-chimic;

(iii) microbiologic;

(iv) farmacologic, fiziologic și clinic, dacă este necesar;

(b) conform criteriilor enumerate în secțiunea II;

(c) conform metodelor științifice aprobate de autoritatea competentă.

Analizele menționate la primul paragraf litera (a) punctul (iv) pot fi facultative atunci când apa prezintă caracteristici ale compoziției în virtutea cărora a fost considerată apă minerală naturală în statul membru de origine înainte de 17 iulie 1980. Această situație se referă, în special, la cazul în care apa respectivă conține, per kg, atât la sursă, cât și după îmbuteliere, un minimum de 1 000 mg de solide totale în soluție sau un minimum de 250 mg de dioxid de carbon liber.

3. Compoziția, temperatura și alte caracteristici esențiale ale apei minerale naturale rămân stabile în limitele fluctuațiilor naturale; ele nu sunt afectate, în special, de posibilele variații ale debitului.

În sensul articolului 5 alineatul (1), se înțelege prin numărul normal de colonii viabile al apei minerale naturale numărul total de colonii sensibil constant la sursă înainte de orice tratare, a cărei compoziție calitativă și cantitativă luată în considerare la recunoașterea apei respective se verifică prin analize periodice.

II. CERINȚE ȘI CRITERII DE APLICARE A DEFINIȚIEI**1.1. Cerințe pentru studiile geologice și hidrologice**

Există o cerință pentru prezentarea următoarelor mențiuni:

- 1.1.1. plan de situație cu amplasamentul exact al captărilor și cu indicarea altitudinii acestora pe o hartă la o scară nu mai mare de 1:1 000;
- 1.1.2. un raport geologic detaliat asupra originii și naturii terenului;
- 1.1.3. stratigrafia zăcământului hidrogeologic;

- 1.1.4. descrierea lucrărilor de captare;
- 1.1.5. delimitarea zonei sau alte măsuri de protecție a sursei împotriva poluării.
- 1.2. **Cerințe privind studiile fizice, chimice și fizico-chimice**
Aceste studii vor stabili:
  - 1.2.1. debitul sursei;
  - 1.2.2. temperatura apei la sursă și temperatura mediului ambiant;
  - 1.2.3. relația dintre natura rocilor și natura și tipul mineralelor din apă;
  - 1.2.4. reziduul sec la 180 °C și la 260 °C;
  - 1.2.5. conductivitatea sau rezistivitatea electrică, cu precizarea temperaturii în momentul măsurătorii;
  - 1.2.6. concentrația ionilor de hidrogen (pH);
  - 1.2.7. conținutul în anioni și cationi;
  - 1.2.8. elementele neionizate;
  - 1.2.9. oligoelementele;
  - 1.2.10. radioactivitatea apei la sursă;
  - 1.2.11. după caz, proporțiile relative de izotopi în elementele componente ale apei, oxigen (¹⁶O- ¹⁸O) și hidrogen (protiu, deuteriu, tritiu);
  - 1.2.12. toxicitatea anumitor elemente componente ale apei, luând în considerare limitele stabilite pentru fiecare dintre acestea.
- 1.3. **Criteriile pentru analizele microbiologice la sursă**
Aceste analize includ:
  - 1.3.1. demonstrarea absenței paraziților și microorganismelor patogene;
  - 1.3.2. determinarea cantitativă a numărului de colonii revitalize indicând contaminarea cu fecale:
    - (a) absența *Escherichia coli* și a altor coliformi în 250 ml la 37 °C și la 44,5 °C;
    - (b) absența streptococilor fecali în 250 ml;
    - (c) absența bacteriilor anaerobe sporulate sulfito-reductoare în 50 ml;
    - (d) absența *Pseudomonas aeruginosa* în 250 ml;
  - 1.3.3. determinarea numărului total de colonii revitalize per ml de apă:
    - (a) la 20-22 °C în 72 de ore pe agar-agar sau pe un amestec agar-gelatină;
    - (b) la 37 °C în 24 ore pe agar-agar.

1.4. Cerințele privind examenele clinice și farmacologice

- 1.4.1. Examenle care sunt efectuate în conformitate cu metodele recunoscute științific, sunt adaptate caracteristicilor proprii ale apei minerale naturale și efectelor sale asupra organismului uman, cum ar fi diureza, funcțiile gastrice și intestinale, compensarea deficitelor minerale.
- 1.4.2. Stabilirea coerenței și concordanței unui număr considerabil de observații clinice poate, după caz, să înlocuiască examenle menționate la punctul 1.4.1. Examenle clinice pot înlocui în anumite cazuri examenle menționate la punctul 1.4.1 cu condiția ca obținerea acelorași rezultate să fie realizată prin coerența și concordanța unui număr considerabil de observații.

III. LIMITĂRI SUPLIMENTARE PRIVIND APELE MINERALE CARBOGAZOASE

La sursă sau după îmbuteliere, apele minerale naturale carbogazoase emană dioxid de carbon spontan și într-un mod vizibil în condiții normale de temperatură și presiune. Acestea se împart în trei categorii, la care se aplică următoarele denumiri rezervate:

- (a) „apă minerală naturală, natural carbogazoasă”, prin care se înțelege apă al cărei conținut de dioxid de carbon provenind de la sursă este după decantare, după caz, și după îmbuteliere, același ca la emergență, luând în considerare, după caz, reintroducerea unei cantități de dioxid de carbon de la aceeași pânză freatică subterană sau de la același zăcământ acvifer, care să compenseze pierderile echivalente înregistrate în timpul operațiilor menționate în limitele tehnice uzuale de toleranță;
- (b) „apă minerală naturală îmbogățită cu dioxid de carbon de la sursă”, prin care se înțelege apă al cărei conținut de dioxid de carbon provenind de la același zăcământ acvifer sau de la aceeași pânză freatică, după decantare, după caz, și după îmbuteliere, este mai mare decât cel stabilit la emergență;
- (c) „apă minerală naturală carbogazificată”, prin care se înțelege apă la care a fost adăugat dioxid de carbon având o altă origine decât zăcământul acvifer sau pânza freatică de la care provine apa.
-

ANEXA II

CONDIȚII DE EXPLOATARE ȘI COMERCIALIZARE A APELOR MINERALE NATURALE

1. Exploatarea unei surse de apă minerală naturală este condiționată de aprobarea autorității competente a țării din care a fost extrasă apa, după ce s-a stabilit că apa respectivă respectă prevederile stabilite în anexa I secțiunea I.
2. Echipamentele de exploatare a apei sunt instalate astfel încât să se evite orice posibilitate de contaminare și să se păstreze proprietățile, corespunzătoare celor atribuite acesteia, pe care apa le are la sursă.

În acest scop, în special:

- (a) sursa sau punctul de urgență sunt protejate împotriva riscului poluării;
- (b) instalațiile de captare, conductele de aducțiune și rezervoarele sunt din materiale corespunzătoare pentru apă și construite în așa fel încât să prevină orice modificare chimică, fizico-chimică sau microbiologică a apei;
- (c) condițiile de exploatare, mai ales instalațiile de spălare și îmbuteliere, trebuie să întrunească cerințele de igienă. În special, recipientele trebuie tratate sau fabricate în așa fel încât să se evite efectele adverse asupra caracteristicilor microbiologice și chimice ale apei minerale naturale;
- (d) este interzis transportul apelor minerale naturale în alte recipiente decât cele autorizate pentru distribuirea către consumatorul final.

Cu toate acestea, nu este nevoie să se aplice litera (d) la apele minerale extrase, exploatate și comercializate pe teritoriul unui stat membru în cazul în care, în statul membru respectiv, la 17 iulie 1980, era autorizat transportul apelor minerale naturale în cisterne de la sursă la fabrica de îmbuteliere.

În mod similar, nu este nevoie să se aplice litera (d) la apele minerale extrase, exploatate și comercializate pe teritoriul unui stat membru în cazul în care, în statul membru respectiv, la 13 decembrie 1996, era autorizat transportul apelor de izvor în cisterne de la sursă la fabrica de îmbuteliere.

3. În cazul în care, în timpul exploatării, se descoperă că apa minerală naturală este poluată și nu mai prezintă caracteristicile microbiologice prevăzute la articolul 5, persoana care exploatează sursa suspendă de îndată toate operațiile de exploatare, în special procesul de îmbuteliere, până la eradicarea cauzei poluării și până când apa va respecta dispozițiile articolului 5.
4. Autoritatea competentă din țara de proveniență efectuează controale periodice pentru a verifica dacă:
  - (a) apa minerală naturală cu privire la care a fost autorizată exploatarea sursei este conformă prevederilor din anexa I secțiunea I;
  - (b) prevederile punctelor 2 și 3 sunt aplicate de către persoana care exploatează sursa.

ANEXA III

MENȚIUNI ȘI CRITERII PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 9 ALINEATUL (2)

Mențiuni	Criterii
Slab mineralizată	Conținutul de săruri minerale, calculat ca reziduu fix, nu este mai mare de 500 mg/l
Foarte slab mineralizată	Conținutul de săruri minerale, calculat ca reziduu fix, nu este mai mare de 50 mg/l
Puternic mineralizată	Conținutul de săruri minerale, calculat ca reziduu fix, mai mare de 1 500 mg/l
Hidrogenocarbonată	Conținutul de bicarbonat este mai mare de 600 mg/l
Sulfată	Conținutul de sulfați este mai mare de 200 mg/l
Clorurată	Conținutul de clorură este mai mare de 200 mg/l
Calcică	Conținutul de calciu este mai mare de 150 mg/l
Magneziană	Conținutul de magneziu este mai mare de 50 mg/l
Fluorurată sau conține fluor	Conținutul de fluorură este mai mare de 1 mg/l
Feruginoasă	Conținutul de fier bivalent este mai mare de 1 mg/l
Acidulată	Conținutul de dioxid de carbon liber este mai mare de 250 mg/l
Sodică	Conținutul de sodiu este mai mare de 200 mg/l
Corespunde pentru prepararea alimentelor destinate sugarilor	—
Corespunde pentru regim sărac în sodiu	Conținutul de sodiu este mai mic de 20 mg/l
Poate avea efect laxativ	—
Poate avea efect diuretic	—

ANEXA IV

PARTEA A

Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare

(menționate la articolul 16)

Directiva 80/777/CEE a Consiliului
(JO L 229, 30.8.1980, p. 1)

Directiva 80/1276/CEE a Consiliului
(JO L 375, 31.12.1980, p. 77).

Articolul 1, numai a treia liniuță

Directiva 85/7/CEE a Consiliului
(JO L 2, 3.1.1985, p. 22).

Articolul 1, numai punctul 10

punctul B.1. litera (o) din Anexa I la Actul de aderare din 1985
(JO L 302, 15.11.1985, p. 214).

Directiva 96/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 299, 23.11.1996, p. 26).

Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului
(JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

Anexa III, numai punctul 4.

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul intern

(menționate la articolul 16)

Directiva	Termen de transpunere	Permiterea comercializării produselor conforme cu prezenta directivă	Interzicerea comercializării produselor care nu sunt conforme cu prezenta directivă
80/777/CEE	—	18 iulie 1982	18 iulie 1984
80/1276/CEE	—	—	—
85/7/CEE	—	—	—
96/70/CE	—	28 octombrie 1997	28 octombrie 1998 ⁽¹⁾

(¹) Cu toate acestea, produsele plasate pe piață sau etichetate înainte de această dată și care nu sunt conforme cu dispozițiile prezentei directive pot fi comercializate în continuare, până la epuizarea stocurilor.

ANEXA V

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 80/777/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (2)
Articolul 1 alineatul (3) prima și a doua liniuță	Articolul 1 alineatul (3) literele (a) și (b)
Articolul 1 alineatul (4)	Articolul 1 alineatul (4)
Articolul 1 alineatul (5)	Articolul 1 alineatul (5)
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4 alineatul (1) litera (a)	Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (a)
Articolul 4 alineatul (1) litera (b) prima și a doua liniuță	Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (b) punctele (i) și (ii)
Articolul 4 alineatul (1) litera (c) prima și a doua liniuță	Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (c) punctele (i) și (ii)
Articolul 4 alineatul (1) litera (d)	Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (d)
—	Articolul 4 alineatul (1) paragraful al doilea
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 4 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 5 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (3) prima și a doua liniuță	Articolul 5 alineatul (3) literele (a) și (b)
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (2a)	Articolul 7 alineatul (3)
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (2) literele (a), (b) și (c)	Articolul 9 alineatul (2) primul, al doilea și al treilea paragraf
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 9 alineatul (3)
Articolul 9 alineatul (4)	—
Articolul 9 alineatul (4a) primul paragraf, liniuțele de la unu la patru	Articolul 9 alineatul (4) primul paragraf literele (a)-(d)
Articolul 9 alineatul (4a) al doilea paragraf	Articolul 9 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 9 alineatul (4b)	Articolul 9 alineatul (5)
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 10

Directiva 80/777/CEE	Prezenta directivă
Articolul 10a	Articolul 11
Articolul 11 alineatul (1) liniuțele de la unu la patru	Articolul 12 literele (a)-(d)
Articolul 11 alineatul (2) liniuțele unu și doi	Articolul 12 literele (e) și (f)
Articolul 11a	Articolul 13
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 14 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 14 alineatele (2) și (3)
Articolul 12 alineatul (3)	—
Articolul 13	—
Articolul 14	Articolul 15
Articolul 15	—
Articolul 16	—
—	Articolul 16
—	Articolul 17
Articolul 17	Articolul 18
Anexa I secțiunea I punctul 1	Anexa I secțiunea I punctul 1
Anexa I secțiunea I punctul 2 primul paragraf litera (a) punctele 1-4	Anexa I secțiunea I punctul 2 primul paragraf litera (a) punctele (i)-(iv)
Anexa I secțiunea I punctul 2 primul paragraf litera (b)	Anexa I secțiunea I punctul 2 primul paragraf litera (b)
Anexa I secțiunea I punctul 2 primul paragraf litera (c)	Anexa I secțiunea I punctul 2 primul paragraf litera (c)
Anexa I secțiunea I punctul 2 al doilea paragraf	Anexa I secțiunea I punctul 2 al doilea paragraf
Anexa I secțiunea I punctul 3	Anexa I secțiunea I punctul 3
Anexa I secțiunea II punctul 1.1.	Anexa I secțiunea II punctul 1.1.
Anexa I secțiunea II punctul 1.2.	Anexa I secțiunea II punctul 1.2.
Anexa I secțiunea II punctul 1.3.	Anexa I secțiunea II punctul 1.3.
Anexa I secțiunea II punctul 1.3.1.	Anexa I secțiunea II punctul 1.3.1.
Anexa I secțiunea II punctul 1.3.2.	Anexa I secțiunea II punctul 1.3.2.
Anexa I secțiunea II punctul 1.3.3 punctele (i) și (ii)	Anexa I secțiunea II punctul 1.3.3 literele (a) și (b)
Anexa I secțiunea II punctul 1.4.	Anexa I secțiunea II punctul 1.4.
Anexa I secțiunea III	Anexa I secțiunea III
Anexa II	Anexa II
Anexa III	Anexa III
—	Anexa IV
—	Anexa V